

**ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ.
(ΟΡΘΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ).**

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡμῶν δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ.
(ΟΡΘΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ).**

Εἶναι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεὸς μας πάντοτε· Καὶ τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σ' ἐσένα, Χριστέ Θεέ μας, ἡ ἐλπίδα μας, δόξα σ' ἐσένα.

Βασιλιά Οὐράνιε, Παρηγορητῆ, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλήθειας, ὁ ὁποῖος εἶσαι παρὼν παντοῦ, καὶ γεμίζεις τὰ πάντα, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ χορηγὸς τῆς ζωῆς, ἔλα καὶ κατοίκησε μέσα μας, καὶ καθάρισέ μας ἀπὸ κάθε κηλίδα, καὶ σῶσε, Ἀγαθέ, τίς ψυχές μας.

Τρισάγιο.

Εἶσαι Ἅγιος ὁ Θεός Πατέρας, Ἅγιος δυνατὸς ὁ Υἱός, Ἅγιος ἀθάνατος τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐλέησέ μας. (Τρίς).

Δόξα στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάδα, ἐλέησέ μας. Κύριε, δεῖξε ἔλεος στὶς ἁμαρτίες μας. Δέσποτα, συγχώρησε τίς ἀνομίες μας. Ἄγιε, ἔλα καὶ θεράπευσε τίς ἀσθενείες μας, γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον. (Τρίς).

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πατέρα μας, πού κατοικεῖς στοὺς οὐρανοὺς, ἃς εἶναι ἁγιασμένο τὸ ὄνομά σου, ἃς ἔλθει ἡ Βασιλεία σου, ἃς γίνει τὸ θέλημά σου, ὅπως στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τοὺς Ἄγγέλους, ἔτσι καὶ στή γῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Τὴν

ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Δόξα... καὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

(Οἱ Ψαλμοὶ αὐτοὶ ἀπαγγέλλονται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ἕως ἐσπεραστῆς Μεγάλῃς Πέμπτης πρὸ τοῦ Ἑξαψάλμου).

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεὶ πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

τροφὴ μας τὴν ἀπαραίτητη γιὰ τὴ ζωὴ δῶσε μας σήμερα, καὶ συγχώρησε σ' ἐμᾶς τὰ ἁμαρτήματά μας, ὅπως κι ἐμεῖς συγχωροῦμε αὐτοὺς πού ἁμάρτησαν σ' ἐμᾶς, καὶ μὴν ἐπιτρέψεις, νὰ πέσουμε σὲ πειρασμό, ἀλλὰ ἀπάλλαξέ μας ἀπὸ τὸν πονηρό.

Διότι δική σου εἶναι ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (12 φορές).

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐλᾶτε, νὰ προσκυνήσουμε καὶ νὰ προσπέσουμε στὸ Βασιλιά μας καὶ Θεό.

Ἐλᾶτε, νὰ προσκυνήσουμε, καὶ νὰ προσπέσουμε στὸ Χριστό, τὸ Βασιλιά μας καὶ Θεό.

Ἐλᾶτε νὰ προσκυνήσουμε, καὶ νὰ προσπέσουμε, σ' αὐτόν, τὸ Χριστό τὸ Βασιλιά καὶ Θεό μας.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

(Οἱ Ψαλμοὶ αὐτοὶ ἀπαγγέλλονται κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων μέχρι τὸ βράδυ τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης πρὸ τοῦ Ἑξαψάλμου).

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. (19).

Εἶθε νὰ σέ ἀκούσει, (Βασιλιά), ὁ Κύριος κατὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα τῆς θλίψεως, εἶθε νὰ σέ προστατεύσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ.

Εἶθε νὰ θυμηθεῖ ὅλες τίς θυσίες σου, καὶ ἄς δεχθεῖ με ἐυμένεια αὐτὴν στὴν ὁποία τώρα ἄφησες νὰ καεῖ ὅλο τὸ

<p>Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.</p> <p>Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.</p> <p>Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνωσεν ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.</p> <p>Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.</p> <p>Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.</p> <p>Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.</p> <p>Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.</p> <p>ΨΑΛΜΟΣ ΕΚ'. (20).</p> <p>Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.</p> <p>Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.</p> <p>Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ</p>		<p>θῦμα.</p> <p>Μακάρι νὰ σοῦ στείλει βοήθεια ὁ ὕριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου θυσιαστήριου τοῦ ναοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπου κατοικεῖ, νὰ σέ προστατεύσει.</p> <p>Θά σκιρτήσουμε ἀπὸ χαρὰ γιὰ τὴν σωτηρία αὐτῆς νίκης σου, καὶ θά ἀναδειχθοῦμε μεγάλοι καὶ ἔνδοξοι στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας.</p> <p>Μακάρι νὰ ἐκπληρώσει ὁ Κύριος ὅλα τὰ αἰτήματά σου. Τώρα γνωρίζω καλά ὅτι ἔσωσε ὁ Κύριος, αὐτόν πού ὁ ἴδιος ἔχρησε Βασιλιά.</p> <p>Θά εἰσακούσει τὴ φωνή του ἀπὸ τὸν ἅγιο οὐράνιο θόλο του· μέ θαυματουργικὲς πράξεις τῆς δεξιᾶς του θά μᾶς δώσει τὴ σωτηρία.</p> <p>Οἱ ἐχθροὶ μας θά μᾶς ἐπιτεθοῦν μέ πολεμικὰ ἄρματα καὶ μέ ἵππικό, ἐμεῖς ὅμως μέ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας θά ἀναδειχθοῦμε μεγάλοι καὶ ἔνδοξοι.</p> <p>Αὐτοὶ σκόνταψαν καὶ ἔπεσαν, ἐμεῖς ὅμως σηκωθήκαμε καὶ σταθήκαμε ὄρθιοι.</p> <p>Κύριε, σῶσε τὸ Βασιλιά, καὶ ἐπάκουσέ μας, ὅποια ἡμέρα θά ζητήσουμε τὴ βοήθειά σου.</p> <p>ΨΑΛΜΟΣ Κ'. (20).</p> <p>Κύριε, ὁ Βασιλιάς εὐφραίνεται, διότι τὸν βοήθησες μέ τὴ δύναμή σου καὶ σκιρτᾷ ἀπὸ ἀγαλλίαση γιὰ τὴ βοήθειά σου πού τὸν ἔσωσε.</p> <p>Ἰκανοποίησες κάθε ἐπιθυμία τῆς καρδιᾶς του, καὶ δέν τὸν ἐστέρησες ἀπ' αὐτό γιὰ τὸ ὅποιο σέ παρεκάλεσε μέ τὰ χεῖλη του.</p> <p>Διότι τοῦ προσέφερες προκαταβολικά πολλές εὐλογίες καλὲς καὶ ὠφέλιμες, τοποθέτησες στό κεφάλι</p>
---	--	--

στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ,
μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηριῷ σου,
δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ’
αὐτόν

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ
προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν
τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείῃ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου,
ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς
καιρὸν τοῦ προσώπου σου·

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς,
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο
βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς
περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον
αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν

του στεφάνι ἀπὸ πολύτιμες πέτρες.

Σοῦ ζήτησε ζωὴ, καὶ Ἐσὺ ἔδωσες μακροβιότητα σ’
αὐτόν καὶ στοὺς ἀπογόνους του αἰώνια.

Μεγάλη εἶναι ἡ δόξα του, γιατί τόν ἔσωσες· θά τόν
περιβάλλεις μέ δόξα καὶ μεγαλοπρέπεια καί στό μέλλον.

Γιατί θά τοῦ δίνεις εὐλογία αἰώνια, θά τόν εὐφραίνεις
μέ τή χαρά πού ἀκτινοβολεῖ τό πρόσωπό σου.

Διότι ὁ Βασιλιάς ἐλπίζει στόν Κύριο, καὶ μέ τό ἔλεος
τοῦ Ὑψίστου δέν θά κλονισθεῖ ποτέ.

Μακάρι νά ἐπιβληθεῖ τό χέρι σου (ἡ ἐξουσία σου, Βα-
σιλιά,) ἐπάνω σέ ὅλους τοὺς ἐχθρούς σου, ἡ πανίσχυρη
δεξιὰ σου νά ἐπιβληθεῖ ἐπάνω σέ ὅλους πού σέ μισοῦν.

Ὅταν τό πρόσωπό σου θά εἶναι ἀναμμένο ἀπό τήν
ὀργή ἐναντίον τους, θά τοὺς βάλεις σέ πυρωμένο κλίβα-
νο.

Ὁ Κύριος μέ τήν ὀργή του θά τοὺς συνταράξει, καὶ θά
τούς καταφάγει ἢ φωτιά.

Θά ἐξαφανίσεις τά παιδιά τους ἀπό τή γῆ, καὶ τοὺς
ἀπογόνους τους μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.

Γιατί κατήρτισαν πονηρά σχέδια ἐναντίον σου, κατέ-
στρωσαν ἀποφάσεις, τίς ὁποῖες δέν θά μπορέσουν νά
πραγματοποιήσουν.

Γιατί θά τοὺς ἀναγκάσεις νά στρέψουν τά νῶτα τους
(θά τοὺς τρέψεις σέ φυγή)· μέ τοὺς λίγους στρατιῶτες σου
θά ἐτοιμασθεῖς νά τοὺς ἀντιμετωπίσεις κατά πρόσωπο
(καὶ νά τοὺς ἐξοντώσεις).

Μέ τή δύναμή σου, Κύριε, ὑψώσου καὶ ἀναδείξου μέ-

<p>καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.</p> <p>Δόξα.....Καὶ νῦν...</p> <p>Τρισάγιον... (Σελ. 1).</p> <p>Τροπάρια.</p> <p>Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.</p> <p>Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.</p> <p>Ὁ ὑψῶθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομῶν σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον ειρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.</p> <p>Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν.</p> <p>Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.</p> <p>Δέησις.</p> <p>Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός</p>		<p>γας καὶ ἔνδοξος, καὶ ἐμεῖς θὰ ἐξυμνοῦμε καὶ θὰ ψάλομε τὰ κατορθώματά σου. Ἀμήν.</p> <p>Δόξα.....Καὶ νῦν...</p> <p>Τρισάγιο. (Σελ.1).</p> <p>Τροπάρια.</p> <p>Σῶσε, Κύριε, τὸ λαὸ σου καὶ εὐλόγησε ἐμᾶς, πού εἴμαστε κληρονομία σου, δωρίζοντας νίκες στοὺς ἄρχοντές μας κατὰ τῶν βαρβάρων, καὶ προστατεύοντας μέ τὸ Σταυρὸ σου τὸ δικό σου πολίτευμα (τὸν τρόπο ζωῆς).</p> <p>Δόξα στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στοῦ Ἁγίου Πνεῦμα.</p> <p>Ἐσὺ πού ὑψώθηκες στοῦ Σταυροῦ μέ τὴ θέλησή σου, Χριστέ Θεέ μας, δώρισε τὴν εὐσπλαχνία σου στήν καινούρια κοινωνία, πού φέρει τὸ ὄνομά σου. Χαροποίησε μέ τὴ δυνάμη σου τοὺς πιστοὺς ἄρχοντές μας παραχωρώντας σ' αὐτούς νίκες κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Εἶθε νὰ ἔχουν τὴ δική σου συμμαχία ὡς ὄπλο ειρήνης, ἀκατανίκητο τρόπαιο (μνημεῖο νίκης).</p> <p>Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Προστασία φοβερή, πού δέν ντροπιάζεσαι, μὴ παραβλέψεις, ἀγαθὴ τίς ἰκεσίες μας, πανύμνητη Μητέρα τοῦ Θεοῦ· στήριξε τὴν κοινωνία τῶν ὀρθοδόξων, σῶζε αὐτοὺς πού ὄρισες νὰ τὴν κυβερνοῦν, καὶ δίνε σ' αὐτούς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ τὴ νίκη, διότι ἐγέννησες τὸ Θεὸ μόνη εὐλογημένη.</p> <p>Δέηση.</p> <p>Ἐλέησέ μας, εέ, σύμφωνα μέ τὸ μέγα ἔλεός σου, σέ</p>
--	--	--

<p>σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον (γ').</p> <p>Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.</p> <p>Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.</p> <p>Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.</p> <p>Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (γ').</p> <p>Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (Δίς).</p> <p>ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ ΨΑΛΜΟΣ Γ'. (3).</p> <p>Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.</p> <p>Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.</p> <p>Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.</p>		<p>παρακαλοῦμε, ἄκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας. Κύριε ἐλέησον. (γ').</p> <p>Ἀκόμη σέ παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανούς.</p> <p>Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπό μας (.....), καὶ γιὰ ὅλη τὴ χριστιανικὴ μας ἀδελφότητα.</p> <p>Διότι εἶσαι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, εὐλόγησέ μας, Πάτερ.</p> <p>Δόξα στὴν Ἁγία καὶ Ὁμοούσια (τῆς ἴδιας οὐσίας) καὶ Ζωοπάροχη καὶ Ἀδιαιρέτη Τριάδα πάντοτε, τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, καὶ ἐπάνω στὴ γῆ νά επικρατεῖ εἰρήνη, στοὺς ἀνθρώπους νά ἔλθει ἡ θεία χάρη. (Τρίς).</p> <p>Κύριε, ἀνοίξε τὰ χεῖλη μου, καὶ τότε τὸ στόμα μου θά ἀναγγέλλει τὸν ὕμνο σου. (Δίς).</p> <p>ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ ΨΑΛΜΟΣ Γ'. (3).</p> <p>Κύριε, γιατί πλήθυναν αὐτοί, πού μέ θλίβουν; πολλοί ξεσηκώθηκαν ἐναντίον μου.</p> <p>Πολλοὶ λένε στὴν ψυχῇ μου, δέν ὑπάρχει πλέον σωτηρία γι' αὐτόν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ του.</p> <p>Ἐσύ ὁμως, Κύριε, εἶσαι προστάτης μου, εἶσαι δόξα μου, πού μέ βοηθᾷς, νά σηκώσω περήφανα τὸ κεφάλι μου.</p>
--	--	--

<p>Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.</p> <p>Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.</p> <p>Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.</p> <p>Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου .</p> <p>Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.</p> <p>Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.</p> <p>(Καὶ πάλιν).</p> <p>Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.</p> <p>ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' . (37).</p> <p>Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.</p> <p>Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.</p> <p>Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.</p> <p>Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.</p> <p>Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές</p>		<p>(Πολλές φορές) ἔκραξα μέ δυνατὴ φωνὴ πρὸς τὸν Κύριο καὶ μέ ἄκουσε ἀπὸ τοῦ ἁγίου ὄρους του, (ὅπου εἶναι ὁ ναός του).</p> <p>Γι' αὐτό κι ἐγὼ ἔπεσα καὶ ἐκοιμήθηκα ἡσυχος, σηκώθηκα αἰσιόδοξος, γιατί ὁ Κύριος θά μέ προστατεύσει.</p> <p>Δέν θά φοβηθῶ ἀπὸ μυριάδες ἀνθρώπων, πού ὀρμοῦν γύρωγύρω ἐναντίον μου.</p> <p>Σήκω, Κύριε, σῶσε με, Θεέ μου.</p> <p>Γιατί Ἐσὺ ὡς τώρα, ἔχεις συντρίψει, ὅσους μέ ἐχθρεύονται ἄδικα, Ἐσὺ ἔχεις συντρίψει τὰ δόντια τῶν ἁμαρτωλῶν.</p> <p>Ἀπὸ σένα τὸν Κύριο, περιμένω τὴ σωτηρία, καὶ στό λαό σου, νά ἔλθει ἡ εὐλογία σου.</p> <p>(Καὶ πάλι τό ἴδιο).</p> <p>Ἐγὼ ἔπεσα κι ἐκοιμήθηκα, σηκώθηκα σίγουρος, ὅτι ὁ Κύριος θά μέ προστατεύσει.</p> <p>ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).</p> <p>Κύριε, μὴ μέ ἐλέγξεις μέ τό θυμό σου, μήτε νά μέ παιδεύσεις μέ τὴν ὀργή σου.</p> <p>Διότι τὰ βέλη (τῶν δοκιμασιῶν) σου ἔχουν καρφωθεῖ στό σῶμα μου, καὶ ἄφησες νά πέσει βαρὺ τό χέρι σου ἐπάνω μου.</p> <p>Δέν ὑπάρχει θεραπεία στό σῶμα μου ἐξ αἰτίας τῆς δικαίας ὀργῆς σου. Δέν ὑπάρχει εἰρήνη στά ὀστά μου ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν μου.</p> <p>Διότι οἱ ἀνομίες μου ὑψώθηκαν ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν μου. Σάν βαρὺ φορτίο ἔπεσαν ἐπάνω μου.</p> <p>Βρώμησαν καὶ σάπισαν τὰ τραύματά μου ἀπὸ τὴν</p>
--	--	---

<p>μου από προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμενην. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυσμένη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.</p> <p>Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρῦβη.</p> <p>Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ</p>		<p>ἀπερισκεψία μου. Ταλαιπωρήθηκα καὶ ἔχω καταβληθεῖ τελείως. Ὅλη τὴν ἡμέρα περιφέρομαι σκυθρωπός (λυπημένος).</p> <p>Διότι τὰ νεφρά μου γέμισαν ἀπὸ ἀηδῆ πράγματα, καὶ δέν ὑπάρχει θεραπεία γιὰ τὸ σῶμα μου. Κακοπάθησα καὶ ἐξευτελίσθηκα ὑπερβολικά, ἔβγαζα στεναγμούς ἀπὸ τὴν καρδιά μου (ὡς βρυχηθμούς λεόντων). Κύριε, μπροστά σου εἶναι ὀλοφάνερη ὅλη ἡ ἐπιθυμία μου γιὰ σωτηρία, καὶ ὁ στεναγμός μου δέν ἔμεινε κρυμμένος ἀπὸ σένα. Ἡ καρδία μου εἶναι ταραγμένη, μέ ἐγκατέλειψε ἡ δύναμή μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ματιῶν μου δέν εἶναι πλέον μαζί μου. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου πλησίασαν καὶ στάθηκαν ἀπέναντί μου σέ ἀπόσταση, καὶ οἱ πλησιέστεροι ἀπὸ τοὺς δικούς μου στάθηκαν μακριά. Καὶ μοῦ φέρονταν μέ βιαιότητα, αὐτοὶ πού ζητοῦσαν τὸν θάνατό μου, καὶ ὅσοι ἤθελαν τὸ κακό μου, ἔλεγαν λόγια συκοφαντικά καὶ μελετοῦσαν εἰς βάρος μου σχέδια ὀλέθρια. Ἐγὼ ὅμως σάν κουφός δέν ἄκουα, καὶ ἔμενα ἀμίλητος, χωρίς νά ἀνοίγω τὸ στόμα μου. Καὶ ἔγινα ὡς ἄνθρωπος, πού δέν ἀκούει καὶ δέν ἔχει στό στόμα του λόγια ἐλεγκτικά (ἀποστομωτικά). Διότι σ' ἐσένα, Κύριε, ἔχω τὴν ἐλπίδα μου, Ἐσύ θά μέ ἀκούσεις, Κύριε καὶ Θεέ μου. Διότι εἶπα· νά μή χαροῦν ποτέ μέ μοχθηρία σέ βάρος</p>
---	--	---

ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου .

(Καὶ πάλιν).

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' . Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω·

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν

μου οἱ ἐχθροί μου, καὶ νὰ μὴ μιλοῦν μέ κομπασμό, ὅταν τρικλίζουν τὰ πόδια μου ἀπὸ τίς θλίψεις.

Διότι ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος, νὰ ὑποστῶ τίς τιμωρίες σου (ὡς μαστίγιο) γιὰ τίς ἁμαρτίες μου, καὶ ὁ φοβερός πόνος γιὰ τὴν πτώση μου βρίσκεται διαρκῶς ἐμπρὸς μου.

Διότι ἐγὼ θὰ ἐξομολογηθῶ τὴν ἀνομία μου, καὶ θὰ φροντίσω νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν ἐνοχή τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ ἐχθροί μου ὅμως εἶναι ὑγιεῖς, καὶ εἶναι ἰσχυρότεροι ἀπὸ μένα, καὶ πολλαπλασιάθησαν αὐτοὶ πού μέ μισοῦν ἄδικα.

Αὐτοὶ πού μου ἀνταπέδιδαν κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν (πού ἔκανα), μέ συκοφαντοῦσαν, διότι ἐπεδίωκα τὴν καλοσύνη.

Μὴ μέ ἐγκαταλείψεις, Κύριε καὶ Θεέ μου, μὴν ἀπομακρυνθεῖς ἀπὸ μένα.

Σπεῦσε σέ βοήθειά μου, Κύριε, Ἐσύ πού εἶσαι ἡ σωτηρία μου.

(Καὶ πάλι τό ἴδιο)..

Μὴ μέ ἐγκαταλείψεις, Κύριε καὶ Θεέ μου, μὴν ἀπομακρυνθεῖς ἀπὸ μένα. Σπεῦσε σέ βοήθειά μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. (62).

Θεέ μου, Θεέ μου, σ' ἐσένα προσεύχομαι ἀπὸ τὰ χαράματα.

Σέ διψᾷ ἡ ψυχὴ μου, πόσες φορές σέ ποθοῦν καὶ οἱ σωματικές μου αἰσθήσεις σ' αὐτὴ τῆ γῆ, τὴν ἔρημη καὶ ἀδιάβατη καὶ κατάξηρη.

Γι' αὐτό παρουσιάσθηκα στὸν ἅγιο Ναό σου, γιὰ νὰ

δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σὲ ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

(Καὶ πάλιν).

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

δῶ τῇ δύναμὴ σου καὶ τῇ δόξᾳ σου.

Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ πολλές ζωές, τὰ χεῖλη μου θὰ σέ ὑμνοῦν.

Ἔτσι θὰ σέ δοξολογῶ σέ ὅλη τὴ ζωὴ μου, καὶ στό ὄνομά σου θὰ ὑψώνω τὰ χέρια μου.

Θὰ χορταίνει ἡ ψυχὴ μου μέ τὴν προσευχή, ὅπως ὅταν τρώγω λιπαρὰ καὶ νόστιμα φαγητά. Μέ χεῖλη γεμάτα ἀγαλλίαση θὰ σέ ὑμνεῖ τὸ στόμα μου.

Ὅταν θὰ σέ θυμᾶμαι, καθὼς θὰ πέφτω στό στρῶμα μου, τότε τὰ χαράματα ξυπνώντας θὰ μελετῶ καὶ θὰ ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα σου.

Διότι ὑπῆρξες πάντα βοηθός μου, καὶ γι' αὐτὸ θὰ αἰσθάνομαι ἀγαλλίαση κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τῶν πτερύγων σου (τῶν φτερῶν σου).

Ἡ ψυχὴ μου εἶναι προσκολλημένη σ' ἐσένα, καὶ μέ προστατεύει πάντοτε τὸ δεξί σου χέρι.

Αὐτοὶ πού μέ πολεμοῦν, μάταια ζητοῦν τὴν ψυχὴν μου (τό θάνατό μου), θὰ πεθάνουν οἱ ἴδιοι καὶ θὰ κατεβοῦν στὰ βάθη τῆς γῆς (στόν τάφο), θὰ παραδοθοῦν σέ φονικά χέρια, θὰ γίνουν τροφὴ τῶν ἀλεπούδων.

Ὁ Βασιλιάς ὅμως (ὁ Δαυῖδ, καὶ ὁ κάθε πιστός) θὰ χαρεῖ μέ τὴ χαρὰ πού τοῦ δίνει ὁ Θεός, θὰ δοξασθεῖ καθένας πού ἐμπιστεύεται σ' αὐτόν, διότι θὰ φραγεῖ (θὰ κλεισθεῖ) τὸ στόμα αὐτῶν, πού λένε ἀδικίες καὶ ψέματα.

(Καὶ πάλι τὸ ἴδιο).

Τὰ χαράματα ξυπνώντας θὰ μελετῶ καὶ θὰ ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα σου, διότι ὑπῆρξες πάντα βοηθός μου, γι' αὐτὸ θὰ αἰσθάνομαι πάντα ἀγαλλίαση κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τῶν πτερύγων σου.

<p>Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούια (Τρίς). Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς). Κύριε, ἐλέησον (Τρίς). Δόξα... Καὶ νῦν... Ψαλμὸς ΠΖ'. (87). Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης, ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· Παρεδόθη καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην, οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·</p>		<p>Ἡ ψυχὴ μου εἶναι προσκολλημένη σ' ἐσένα, καὶ μέ προστατεύει πάντα τὸ δεξί σου χέρι. Δόξα Καὶ νῦν..Ἀλληλοῖα (Τρίς). (= Αἰνεῖτε τὸν Κύριο). Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς). Κύριε, ἐλέησον. (Τρίς). Δόξα. ... Καὶ νῦν. ... ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. (87). Κύριε καὶ Θεέ, τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρα καὶ νύχτα ἐκράξα ἐμπρὸς σου. Ἄς ἔλθει σ' ἐσένα ἡ προσευχή μου, στρέψε τὸ αὐτί σου στὰ λόγια τῆς δεήσεώς μου. Διότι πλημμύρισε ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ συμφορές, καὶ ἡ ζωὴ μου πλησίασε στό χεῖλος τοῦ ἄδῃ. Θεωροῦμαι ὅμοιος μέ αὐτούς πού κατεβαίνουν στόν τάφο. Κατήνησα ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐγκαταλελειμμένος ἀνάμεσα στοὺς νεκρούς. Ὅπως οἱ θανάσιμα τραυματισμένοι, πού κοιμοῦνται στόν τάφο, τοὺς ὁποίους δέν τοὺς μνημονεύεις πλέον μετὰ τῶν ζωντανῶν, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπωθήθηκαν ἀπὸ τὸ χέρι σου. (Οἱ συμφορές μου) μ' ἐβύθισαν στό βαθύτατο λάκκο τοῦ ἄδῃ, στό σκοτάδι καὶ στή σκιά τοῦ θανάτου. Ἐπάνω μου ἔπесе βαρὺς ὁ θυμὸς σου, καὶ ὅλα τὰ κύματα τῆς ὀργῆς σου τὰ ἄφησες, νά ξεσπάσουν ἐπάνω μου. Ἀπομάκρυνες τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ μένα. Μέ σιχάθηκαν καὶ μέ ἀηδίασαν. Παραδόθηκα (στή δυστυχία), καὶ δέν μπορῶ νά ἀπαλλαγῶ, τὰ μάτια μου ἐξασθένησαν ἀπὸ τίς ταλαιπωρίες.</p>
--	--	---

<p>Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ιατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;</p> <p>Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;</p> <p>Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;</p> <p>Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.</p> <p>Ἴνα τι Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;</p> <p>Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψώθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.</p> <p>Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.</p> <p>Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. (Καὶ πάλιν).</p> <p>Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου</p>		<p>Ἐκραξα σ' ἐσένα, Κύριε, ὅλη τὴν ἡμέρα, σ' ἐσένα ἄπλωσα ἱκετευτικά τὰ χέρια μου. (Βοήθησέ με, Κύριε, πρὶν πεθάνω). Διότι, μήπως θά δείξεις τὰ θαυμάσια ἔργα σου στοὺς νεκρούς, καὶ σ' ἐμένα, ὅταν πεθάνω; Ἡ μήπως οἱ γιατροὶ θά μπορέσουν νά ἀναστήσουν τοὺς νεκρούς, γιὰ νά σέ δοξολογήσουν;</p> <p>Μήπως εἶναι δυνατό, νά διηγηθεῖ κανεὶς τὸ ἔλεός σου, ὅταν εἶναι στὸν τάφο, καὶ τὴν ἀλήθειά σου, ὅταν εἶναι στὴν ἀπώλεια (στὸν ἄδη);</p> <p>Μήπως εἶναι δυνατό νά γίνουν γνωστά τὰ θαυμάσια ἔργα σου στοὺς σκοτάδι, καὶ τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης σου στή λησμονημένη χώρα τῶν νεκρῶν;</p> <p>Γι' αὐτὸ κι ἐγὼ, Κύριε, ὅλη τὴ νύχτα ἐκραξα σ' ἐσένα, καὶ τὸ πρωῒ θά σέ προφθάσει ἢ προσευχή μου.</p> <p>Γιατί, Κύριε, ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴ μου, καὶ γυρίζεις μέ ἀποστροφή τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ μένα;</p> <p>Ἐγὼ εἶμαι φτωχός, καὶ ἔζησα μέσα σέ κόπους ἀπὸ τὴ νεότητά μου. Ἐνῶ ὑψώθηκα λίγο (ὕλικά καὶ κοινωνικά), ταπεινώθηκα καὶ ἔφθασα σέ ἀπόγνωση.</p> <p>Ἀπὸ ἐπάνω μου ἐπέρασαν οἱ ὀργές σου, οἱ φοβερι- σμοί σου μέ συνεκλόμισαν.</p> <p>Μέ περιέκυκλωσαν σάν νερό ὅλη τὴν ἡμέρα, καὶ μέ ἔσφιξαν συγχρόνως ἀπὸ παντοῦ.</p> <p>Ἀπομάκρυνες ἀπὸ μένα κάθε φίλο καὶ γείτονα, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἐξ αἰτίας τῆς ταλαιπωρίας μου. (Καὶ πάλι τὸ ἴδιο).</p> <p>Κύριε καὶ Θεέ καὶ Σωτήρα μου, κάθε μέρα κρᾶζω καὶ κάθε νύχτα στέκομαι ὄρθιος ἐμπρός σου. Ἄς ἔλθει σ' ἐσένα ἢ προσευχή μου, στρέψε τὸ αὐτί</p>
---	--	--

<p>κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. (102). Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.</p> <p>Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.</p>		<p>σου στὰ λόγια τῆς δεήσεώς μου. ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. (102). Δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο, καὶ ὅλος ὁ ἐσωτερικὸς μου κόσμος τὸ ἅγιο ὄνομά του. Δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο, καὶ μὴ λησμονεῖς ὅλες τίς εὐεργεσίες του. Αὐτόν ὁ ὅποιος συγχωρεῖ σπλαχνικὰ ὅλες τίς ἀνομίες σου, αὐτόν ὁ ὅποιος θεραπεύει ὅλες τίς ἀσθένειές σου. Αὐτόν ὁ ὅποιος λυτρώνει τὴ ζωὴ σου ἀπὸ τῆ φθορᾶ, αὐτόν ὁ ὅποιος σὲ στεφανώνει μὲ τὸ ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαχνία του. Αὐτόν πού γεμίζει μὲ ἀγαθὰ τοὺς εὐγενεῖς πόθους σου, ὥστε νὰ ἀνανεωθεῖ ἡ νεότητά σου σάν τοῦ ἀετοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι, πού κάνει ἔργα ἐλέους, καὶ ἀποδίδει δικαιοσύνη σὲ ὅλους, ὅσοι ἀδικοῦνται. Αὐτός ἔκανε γνωστὸς τοὺς νόμους του στὸ Μωυσῆ, καὶ τὰ θελήματά του στοὺς Ἰσραηλίτες. Ὁ Κύριος εἶναι σπλαχνικὸς καὶ ἐλεήμων, μεγαλόψυχος καὶ πολυέλεος, δὲν ὀργίζεται τελειωτικά, ὥστε νὰ μᾶς καταστρέψει, οὔτε κρατᾶ αἰῶνια τὴν ὀργή του. Δὲν μᾶς τιμωρεῖ ἀνάλογα μὲ τίς ἀνομίες μας, οὔτε μᾶς ἀνταποδίδει ἀνάλογα μὲ τίς ἀμαρτίες μας.</p> <p>Διότι σύμφωνα μὲ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆ γῆ, κρατᾶ ὁ Θεὸς δυνατὸ τὸ ἔλεός του, πρὸς ἐκείνους, πού τὸν εὐλαβοῦνται. Ὅσο ἀπέχει ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ τῆ δύσης, τόσο ἀπομάκρυνε ἀπὸ μᾶς τίς ἀνομίες μας.</p>
--	--	---

<p>Καθώς οϊκτεΐρει πατήρ υϊούς, ὠκτεΐρησε Κύριος τούς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χουῶς ἐσμέν.</p> <p>Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.</p> <p>Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.</p> <p>Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τούς φοβουμένους αὐτόν.</p> <p>Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἰοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.</p> <p>Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.</p> <p>Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.</p> <p>Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.</p> <p>Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. (Καὶ πάλιν).</p>		<p>Καθὼς σπλαχνίζεται ὁ Πατέρας τὰ παιδιὰ του, ἔτσι σπλαχνίζεται ὁ Κύριος αὐτούς, πού τὸν εὐλαβοῦνται· διότι αὐτὸς γνωρίζει πῶς πλασθήκαμε, καὶ ἔχει κατὰ νοῦν, ὅτι εἴμαστε χῶμα.</p> <p>Οἱ ἡμέρες τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σάν τὸ χόρτο. Ὅπως τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ ἔτσι ἀνθίζει (φαίνεται) γιὰ λίγο.</p> <p>Διότι, ἂν περάσει ἀπὸ ἐπάνω του καυστικός ἄνεμος, δὲν μπορεῖ νὰ μείνει στὴν ὑπαρξη, καὶ δὲν θὰ γνωρίζει πλέον κανεὶς οὔτε τὸν τόπο του.</p> <p>Ἡ εὐσπλαχνία ὁμως τοῦ Κυρίου ἀπλώνεται αἰώνια σ' αὐτούς πού τὸν εὐλαβοῦνται.</p> <p>Καὶ ἡ δικαιοσύνη του παραμένει φρουρὸς στοὺς ἀπογόνους τους, σ' αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόζουν τὸ Νόμο του, καὶ ἔχουν κατὰ νοῦν τίς ἐντολές του, ὥστε νὰ τίς τηροῦν.</p> <p>Ὁ Κύριος ἔχει ἔτοιμο τὸ θρόνο του ψηλά στὸν οὐρανό, καὶ ἡ Βασιλεία του κυριαρχεῖ σὲ ὅλοκληρο τὸ σύμπαν.</p> <p>Δοξολογεῖτε τὸν Κύριο ὅλοι οἱ Ἄγγελοί του, πού εἶσθε πανίσχυροι, καὶ ἐκτελεῖτε τὸ πρόσταγμα του, δηλαδὴ ἀκοῦτε τίς διαταγές του, καὶ πράττετε τὰ λόγια του.</p> <p>Δοξολογεῖτε τὸν Κύριο ὅλες οἱ οὐράνιες δυνάμεις, οἱ λειτουργοὶ του (οἱ ὑπηρέτες του), οἱ ὁποῖοι τηρεῖτε τὸ θέλημα του.</p> <p>Δοξολογεῖτε τὸν Κύριο ὅλα τὰ ἔργα του σὲ κάθε τόπο τῆς κυριαρχίας του· δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο. (Καὶ πάλι τὸ ἴδιο).</p>
---	--	---

<p>Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. (142).</p> <p>Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.</p> <p>Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.</p> <p>Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου·</p> <p>Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.</p> <p>Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.</p> <p>Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.</p> <p>Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.</p> <p>Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.</p> <p>Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.</p> <p>Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.</p>		<p>Σὲ κάθε τόπο τῆς κυριαρχίας του· δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο.</p> <p>ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. (142).</p> <p>Κύριε, εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου, δέξου στ' αὐτιά σου τὴν δέησή μου στό ὄνομα τῆς ἀξιοπιστίας σου, εἰσάκουσέ με ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης σου.</p> <p>Μὴ θελήσεις ὅμως, νά προχωρήσεις σέ αὐστηρή κρί- ση γιά μένα τό δοῦλο σου, διότι εἶναι ἀδύνατο νά δικαιωθεῖ ἐμπρός σου κάθε ζωντανός.</p> <p>(Ἄκουσέ με). Διότι ὁ ἐχθρὸς καταδίωξε τὴν ψυχὴ μου, ἐξετέλισε μέχρι τό χῶμα τῆ ζωὴ μου.</p> <p>Μέ ὀδήγησε μέχρι τό σκοτεινό ἄδη, ὅπου βρίσκονται ἀπό αἰῶνες οἱ νεκροί, ἔπεσε σέ κατάθλιψη τό πνεῦμα μου, μέσα μου εἶναι ταραγμένη διαρκῶς ἡ καρδιά μου.</p> <p>(Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση) θυμήθηκα ἡμέρες παλιές, βύθισα τὴ σκέψη μου σέ ὅλα τά ἔργα σου, μελέτησα προ- σεκτικτικὰ τά ἔργα τῶν χειρῶν σου.</p> <p>Ἐψῶσα ἰκετευτικὰ τά χέρια μου πρὸς ἐσένα, ἡ ψυχὴ μου μοιάζει μέ κατάξηρη γῆ πού διψᾷ.</p> <p>Εἰσάκουσε με, Κύριε, τό γρηγορώτερο, γιατί χάνεται τό πνεῦμα μου.</p> <p>Μὴ γυρίσεις μέ ἀποστροφή τό πρόσωπό σου ἀπό μέ- να, καὶ ὁμοιωθῶ μέ τούς νεκρούς, πού κατεβαίνουν ὀριστικά στόν τάφο.</p> <p>Φρόντισε, Κύριε, νά ἀκούσω καὶ νά αισθανθῶ γρηγο- ρα (τό πρωῒ) τό ἔλεός σου, διότι σ' ἐσένα στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου.</p> <p>Κάνε νά γνωρίσω, Κύριε, τό δρόμο πού πρέπει νά πορευθῶ, διότι σ' ἐσένα ἔψῶσα τὴν ψυχὴ μου.</p>
--	--	---

<p>Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·</p> <p>Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με·</p> <p>Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.</p> <p>Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι. (Καὶ πάλιν).</p> <p>Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εισέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (Δίς).</p> <p>Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').</p> <p>Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι. ΕΙΡΗΝΙΚΑ</p> <p>Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.</p> <p>Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.</p> <p>Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου</p>		<p>Βγάλε με ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, διότι σ' ἐσένα καταφεύγω, δίδαξέ με, νὰ ἐφαρμόζω τὸ θέλημά σου, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μου.</p> <p>Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸ ἅς μέ ὀδηγεῖ στὸν ἴσιο δρόμο, γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, (πού σημαίνει ἔλεος καὶ ἀγάπη), θά παρατείνεις τὴ ζωὴ μου.</p> <p>Μέ τὴ δικαιοσύνῃ σου θά βγάλεις τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὴ βαριά θλίψη, καὶ μέ τὸ ἔλεός σου θά ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.</p> <p>Καὶ θά καταστρέψεις ὅλους, ὅσοι θλίβουν τὴν ψυχὴ μου, διότι ἐγὼ εἶμαι δικός σου δοῦλος. (Καὶ πάλι τὸ ἴδιο).</p> <p>Εἰσάκουσέ με, Κύριε, ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ μὴ θελήσεις, νὰ προχωρήσεις σὲ αὐστηρὴ κρίση γιὰ μένα τὸ δοῦλο σου. (Δίς).</p> <p>Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸ ἅς μέ ὀδηγεῖ στὸν ἴσιο δρόμο.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,(γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ').</p> <p>Ἡ ἐλπίδα μας, Κύριε, δόξα σοι. ΕΙΡΗΝΙΚΑ</p> <p>Μέ εἰρήνη (στήν καρδιά), ἅς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο. Κύριε, ἐλέησέ μας.</p> <p>Γιὰ τὴν εἰρήνη πού ἔρχεται ἀπὸ ἐπάνω, ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, ἅς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.</p> <p>Γιὰ τὴν εἰρήνη ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, γιὰ τὴ σταθερότητα τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ γιὰ τὴν ἔνωση ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἅς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο</p>
--	--	--

δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ῥθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ Ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,

ριο.

Γιὰ τὸν ἅγιο αὐτὸ ναό, καὶ γιὰ ἐκείνους πού μέ πίστη, μέ εὐλάβεια καὶ μέ φόβο Θεοῦ εἰσέρχονται σ' αὐτόν, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπό μας (.....), γιὰ τὴ σεβαστὴ τάξη τῶν ἱερέων, γιὰ τοὺς διακόνους(τοὺς ὑπηρέτες) τοῦ Χριστοῦ, γιὰ ὅλους τοὺς κληρικούς καὶ τοὺς λαϊκούς, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τὸ εὐσεβές ἔθνος μας, γιὰ κάθε ἀρχὴ καὶ ἐξουσία σ' αὐτό, καὶ γιὰ τὸ φιλόχριστο στρατό μας στὴν Ξηρά, στὴ θάλασσα καὶ στὸν ἀέρα, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τὴν πόλη αὐτὴ, γιὰ κάθε πόλη καὶ χωριό, καὶ γιὰ ὅσους κατοικοῦν σ' αὐτές μέ πίστη, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ εὐεργετικούς ἀνέμους, γιὰ εὐφορία τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ γιὰ καιροὺς εἰρηνικούς, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ ὅσους ταξιδεύουν στὴ θάλασσα καὶ στὴ στεριά, γιὰ ὅσους εἶναι ἄρρωστοι, κουρασμένοι, αἰχμάλωτοι, καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τους, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἐμεῖς ἀπὸ κάθε θλίψη, ὀργή, κίνδυνο καὶ ἀνάγκη, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μέ τὴ δική σου χάρη.

Ἄφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυνη,

ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στίχοι. α'. Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμα μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τά προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια (γ').

β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

γ'. Ζῆλος λήψεται λαόν ἀπαιδευτόν, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίον ἔδεται.

δ'. Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αἰτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνησον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

ὑπερευλογημένη, ἐνδοξη Κυρία μας, τῆ Θεοτόκο, καὶ παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὄλους τοὺς ἁγίους, ἅς ἐμπιστευθοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὄλους τοὺς ἄλλους, καὶ ὀλόκληρη τῆ ζωὴ μας, στό Χριστό, τό Θεό μας.

Σ' ἐσένα, Κύριε.

(Ζητοῦμε ὄλα αὐτά ἀπό σένα), γιατί σ' ἐσένα πρέπει κάθε δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνηση, στόν Πατέρα καὶ στόν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στίχοι. α'. Ἀπό τά χαράματα ξυπνᾷ τό πνεῦμα μου, Θεέ μου, γιά νά βρεθεῖ κοντά σου, διότι τά προστάγματά σου εἶναι φῶς ἐπάνω στή γῆ.

Ἀλληλούια (γ').

β'. Φροντίστε νά μάθετε δικαιοσύνη, ἐσεῖς πού κατοικεῖτε ἐπάνω στή γῆ.

γ'. Θά δείξει ζῆλο τότε ὁ ἀπαιδαγώγητος λαός, καὶ φωτιά θά καταφάγει τοὺς ἐχθρούς (τοῦ Κυρίου).

δ'. Πρόσθεσε κακά, Κύριε, πρόσθεσε κι ἄλλα κακά στοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἀσεβεῖς τῆς γῆς.

Ἀπολυτίκιο.

Νά, ὁ Νυμφίος Χριστός ἔρχεται μέσα στά μεσάνυχτα, καὶ θά εἶναι μακάριος (εὐτυχής), αὐτός τόν ὁποῖο θά βρεῖ νά ἀγρυπνεῖ, ἀλλά θά εἶναι ἀνάξιος, αὐτός τόν ὁποῖο θά βρεῖ νά εἶναι ἀμελής (νά τεμπελιάζει). Βλέπε λοιπόν, ψυχὴ μου, μήπως νικηθεῖς ἀπό τόν ὕπνο, γιά νά μὴν παραδοθεῖς στό θάνατο, καὶ κλεισθεῖς ἔξω ἀπό τὴ Βασιλεία (τοῦ Θεοῦ), ἀλλά ξύπνα κράζοντας· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶσαι, Θεέ, μέ τὴ μεσολάβηση τῆς Παναγίας

<p>Μικρά Συναπτή. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.</p> <p>Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. Ἐκφώνησις.</p> <p>Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Καθίσματα.</p> <p>Τὰ Πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ Κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπιείγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν ...</p> <p>Ἀόρατε Κριτά, ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου; Ὅθεν αἶνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν,</p>		<p>ἐλέησέ μας. (γ'·). Μικρὴ Συναπτή. Πάλι καὶ πάλι μέ εἰρήνη ἅς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.</p> <p>Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μέ τῇ χάρη σου.</p> <p>Ἄφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυνη, ὑπερευλογημένη, ἐνδοξη Κυρία μας Θεοτόκο (Μητέρα τοῦ Θεοῦ) καὶ παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὄλους τοὺς ἁγίους, ἅς ἀποθέσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὄλους τοὺς ἄλλους, καὶ ὀλόκληρη τῇ ζωῇ μας στό Χριστό, τό Θεό. Σ' ἐσένα, Κύριε.</p> <p>Ἐκφώνηση.</p> <p>Διότι δική σου εἶναι ἡ ἐξουσία καὶ δική σου εἶναι ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Καθίσματα.</p> <p>Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀνατέλλει (προβάλλει) στόν κόσμο τὰ σεβάσμια Πάθη (τοῦ Χριστοῦ) ὡς φῶτα πού σώζουν· διότι ὁ Χριστὸς ἐπιείγεται (βιάζεται) νά πάθει ἀπό ἀγαθότητα· αὐτὸς πού κρατεῖ τὰ σύμπαντα μέσα στήν παλάμη του, καταδέχεται νά κρεμασθεῖ καρφωμένος στό ξύλο (τοῦ Σταυροῦ) γιὰ νά σώσει τὸν ἄνθρωπο.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν ...</p> <p>Ἀόρατε Κριτή, πῶς (καταδέχθηκες καί) φάνηκες μέ σάρκα (ἀνθρώπινη), καὶ ἔρχεσαι νά θανατωθεῖς ἀπό παρανόμους ἀνθρώπους, γιὰ νά καταδικάσεις (γιὰ νά ἐξουδετερώσεις) μέ τό Πάθος σου τῇ δικῇ μας καταδίκη;</p>
--	--	---

ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε,
συμφώνως προσφέρομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ
παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν
φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὁ γὰρ
Κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι,
ἐτασμούς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος·
ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρης· τὰ
πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, διὰ
τοῦτο βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεός,
τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα Πάθη
σου.

Δόξα... Καὶ νῦν ... (Πάλιν τό αὐτό).

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ματθαῖον. (ΚΑ'.1843

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν πόλιν ἐπέειπεν, καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν
αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι
ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. Καὶ ἰδόντες οἱ
μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· πῶς
παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ
τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ
εἴπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν,

Γι' αὐτὸ ἀναπέμποντας ὕμνο, μεγαλωσύνη καὶ δόξα στήν
ἐξουσία σου, Λόγε (τοῦ Θεοῦ), σοῦ τὰ προσφέρουμε.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα παρουσιάζει μὲ λαμπρότητα τὴν
ἐναρξὴ τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἐλᾶτε λοιπὸν ὅσοι
ἀγαποῦμε τίς ἑορτές, ἅς τὸν προὑπαντήσουμε μὲ ὕμνους·
διότι ὁ Κτίστης (τοῦ κόσμου) ἔρχεται γιὰ νὰ καταδεχθεῖ
νὰ ὑπομείνει Σταυρὸ, ἀνακρίσεις καὶ μαστιγώματα δικα-
ζόμενος ἀπὸ τὸν Πιλάτο· γι' αὐτὸ, ὅταν δέχθηκε ῥάπισμα
στό πρόσωπο ἀκόμα καὶ ἀπὸ δούλο, τὰ πάντα ἀνέχθηκε
γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπο, γι' αὐτὸ ἅς φωνάξουμε δυνα-
τά· Φιλάνθρωπε Χριστέ Θεέ μας, δώρησε τὴ συγχώρηση
τῶν πταισμάτων (τῶν ἁμαρτιῶν) σ' ἐμᾶς πού
προσκυνοῦμε μὲ πίστη τὰ ἅγια Πάθη σου.

Δόξα... Καὶ νῦν ... (Πάλι τὸ ἴδιο).

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ματθαῖον. (ΚΑ'.1843

Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο καθὼς ἐπέστρεφε ὁ Ἰησοῦς
στὴν πόλιν πείνασε, καὶ βλέποντας μίαν συκίαν ἐπάνω
στοῦ δρόμο ἦλθε κοντά της, καὶ δὲ βρῆκε τίποτε ἐπάνω της
παρὰ μόνον φύλλα, καὶ τῆς λέει· νὰ μὴν ἔχεις ποτέ καρπὸ
γιὰ πάντα. Καὶ ἀμέσως ξηράθηκε ἡ συκία. Καὶ βλέποντας
οἱ Μαθηταὶ ἀπόρησαν λέγοντας· πῶς ξηράθηκε ἀμέσως ἡ
συκία; Καὶ ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε σ' αὐτούς.
Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ἐὰν ἔχετε πίστη καὶ δὲν ἀμφιβάλλετε,
θά μπορέσετε νὰ κάνετε, ὅχι μόνον αὐτὸ πού ἐγίνε στή
συκία, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμα πεῖτε σ' αὐτὸ τὸ βουνό, σήκω
καὶ πέσε στή θάλασσα, θά γίνε· Καὶ ὅλα ὅσα θά ζητήσε-
τε στήν προσευχή σας μὲ πίστη θά τὰ λάβετε. Καὶ ὅταν

γενήσεται· και πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε. Καὶ ἐλθόντι αὐτῶ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῶ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσία ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσία ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατι οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῶ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῶ Ἰησοῦ εἶπον. Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός. Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσία ταῦτα ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῶ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῶ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῶ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῶ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς

ἦλθε αὐτός στοῦ Ναό, καθὼς ἐδίδασκε, τὸν πλησίασαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ προὔχοντες τοῦ λαοῦ λέγοντας· μέ ποιά ἐξουσία τὰ κάνεις αὐτά, καὶ ποιός σου ἔδωσε τὴν ἐξουσία αὐτή; ἀπάντησε σ' αὐτούς ὁ Ἰησοῦ καὶ εἶπε· θά σᾶς ἐρωτήσω κι ἐγὼ ἓνα λόγο, πού ἂν μοῦ ἀπαντήσετε, θά σᾶς πῶ κι ἐγὼ μέ ποιά ἐξουσία τὰ κάνω αὐτά. Τό βάπτισμα τοῦ Ἰωάνου ἀπό ποῦ προερχόταν, ἀπό τόν οὐρανό ἢ ἀπό τούς ἀνθρώπους; Κι ἐκεῖνοι σκέπτονταν μέσα τους λέγοντας· ἐὰν ποῦμε ἀπό τόν οὐρανό, θά μᾶς πεῖ, γιατί λοιπόν δέν πιστέψατε σ' αὐτόν; ἐὰν ὅμως ποῦμε ἀπό τούς ἀνθρώπους, φοβούμαστε τό λαό, διότι ὅλοι θεωροῦν τόν Ἰωάννη ὡς Προφήτη. Καὶ ἀποκρίθησαν στόν Ἰησοῦ καὶ εἶπαν. Δέν γνωρίζουμε. Καὶ Ἐκεῖνος εἶπε σ' αὐτούς. Οὔτε ἐγὼ σᾶς λέγω μέ ποιά ἐξουσία τὰ κάνω αὐτά. Καὶ ποιά γνώμη ἔχετε; Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο γιούς, καὶ πῆγε καὶ εἶπε στόν πρῶτο· παιδί μου, πῆγαινε σήμερα καὶ δούλεψε στοῦ ἀμπέλι μου. Κι ἐκεῖνος εἶπε· δέν θέλω· Ὑστερα ὅμως μετανόησε καὶ πῆγε. Καὶ πῆγε στόν δεύτερο καὶ τοῦ εἶπε τό ἴδιο. Κι ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε· ἐγὼ, Κύριε, (μάλιστα ἀφεντικό); καὶ δέν πῆγε. Ποιός ἀπό τού δύο ἔκανε τό θέλημα τοῦ πατέρα; Τοῦ λένε· Ὁ πρῶτος. Τούς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀλήθινά σᾶς λέγω ὅτι οἱ τελῶνες καὶ οἱ πόρνες προηγούνται ἀπό σᾶς στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Διότι ἦλθε ἀνάμεσά σας ὁ Ἰωάννης κηρύττοντας τὴν ὁδο τῆς δικαιοσύνης καὶ δέν πιστέψατε σ' αὐτόν· ἀντιθέτως ὅμως οἱ τελῶνες καὶ οἱ πόρνες ἐπίστεψαν σ' αὐτόν· ἐσεῖς ὅμως μολονότι τὰ εἶδατε αὐτά, οὔτε ἐκ τῶν ὑστέρων μετανόησατε, γιὰ νά πιστέψετε σ' αὐτόν. Ἀκοῦστε ἄλλη παραβολή. Κάποιος ἄνθρωπος ἦταν νοικοκύρης, ὁ ὁποῖος

Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς

φύτευσε ἀμπέλι καὶ τὸ περιέφραξε καὶ ἔσκαψε μέσα σ' αὐτό ληνόν (πατητήρι), καὶ ἔχτισε πύργον (γιά νά μένουν οἱ ἐργάτες), καὶ τὸ ἐμπιστεύθηκε σέ γεωργοὺς (στοὺς ἄρχοντες τοῦ λαοῦ) καὶ ταξίδεψε σέ ἄλλη χώρα. Καὶ ὅταν πλησίασε ὁ καιρὸς τῆς καρποφορίας, ἔστειλε τοὺς ὑπηρέτες τοῦ στοὺς γεωργοὺς, γιά νά πάρει τοὺς καρποὺς πού τοῦ ἀναλογοῦσαν. Καὶ οἱ γεωργοί, ἀφοῦ συνέλαβαν τοὺς δούλους του, ἄλλον ἔδειραν, ἄλλον ἐθανάτωσαν καὶ ἄλλον ἐλιθοβόλησαν. Πάλι ἔστειλε ἄλλους δούλους περισσότερους ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ ἔκαναν σ' αὐτούς τὰ ἴδια. Ὑστερα τοὺς ἔστειλε τὸ γιό του λέγοντας· θά ντραποῦν τὸ γιό μου. Ἀλλά οἱ γεωργοὶ μόλις εἶδαν τὸ γιό του, εἶπαν μέσα τους· Αὐτός εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλάτε νά τόν σκοτώσουμε καὶ νά κατακρατήσουμε τὴν κληρονομία του. Καὶ ἀφοῦ τόν συνέλαβαν τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι καὶ τόν θανάτωσαν. Ὅταν λοιπὸν ἔλθει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελιοῦ τί θά κάνει στοὺς γεωργοὺς ἐκείνους; Τοῦ λένε: ὡς κακοὶ πού ὑπῆρξαν θά τοὺς ἐξοντώσει μέ ἄσχημο τρόπο, καὶ τὸ ἀμπέλι θά τὸ ἐνοικιάσει σέ ἄλλους γεωργοὺς, οἱ ὁποῖοι θά θά τοῦ ἀποδώσουν τοὺς καρποὺς στὴν ἐποχὴ τους. Λέγει σ' αὐτούς ὁ Ἰησοῦς. Ποτέ δὲ διαβάσατε στὴν Ἁγία Γραφή; Ἡ πέτρα τὴν ὁποία ἀπέρριψαν οἱ κτίστες ὡς ἀκατάλληλη, αὐτὴ ἔγινε ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος (στὸν ὁποῖο στηρίζεται ὅλη ἡ οἰκοδομή). Ἀπὸ τὸν Κύριο ἔγινε αὐτό καὶ εἶναι ἄξιο θαυμασμοῦ μπροστά στά μάτια σας. Γί' αὐτό σᾶς λέγω ὅτι θά ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ σᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ θά δοθεῖ σέ ἄλλο ἔθνος τὸ ὁποῖο θά ἀποδώσει τοὺς καρποὺς της (τὰ καλά ἔργα της).

γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρπούς αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,

Δόξα σ' ἐσένα, Κύριε, δόξα σ' ἐσένα.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. (50).

Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μέ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ σύμφωνα μέ τό πλῆθος τῆς εὐσπλαχνίας σου σβῆσε ἐντελῶς τὴν παρανομία μου.

Πλύνε με πάλι καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀνομία μου, καὶ ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισέ με.

(Ζητῶ τό ἔλεός σου), διότι ἐγὼ ἀναγνωρίζω τὴν ἀνομία μου καὶ ἡ ἁμαρτία μου ὀρθώνεται μπροστά μου γιὰ πάντα.

Σ' ἐσένα ἀποκλειστικά ἡμάρτησα, καὶ ἔπραξα τό πονηρὸ μπροστά σου· (Τὰ ὁμολογῶ αὐτά), γιὰ νά φανεῖς, πόσο δίκαιος εἶσαι στίς καταδικαστικές ἀποφάσεις σου, καὶ νά ἀναδειχθεῖς νικητής, ὅταν κακόβουλα σέ ἐπικρίνουν.

(Ἐλέησέ με), διότι μέσα σέ ἀνομίες ἔγινε ἡ σύλληψή μου, καὶ μέσα σέ ἁμαρτίες μέ κυοφόρησε στά σπλάχνα τῆς ἡ μητέρας μου.

Ἐσύ ἀγαπᾷς τὴν ἀλήθεια, φανέρωσέ μου τὰ ἄγνωστα καὶ κρυμμένα μυστήρια τῆς σοφίας σου, (γιὰ νά φυλαχθῶ).

Θά μέ ραντίσεις μέ ὑσσώπο (ποῶδες φυτὸ σάν τό βα-

πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ'
ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς
σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν,
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,

σλικό) καὶ θά καθαρισθῶ· Θά μέ πλύνεις καὶ θά
λευκανθῶ πιό πολύ ἀπό τό χιόνι.

Θά μέ κάνεις νά ἀκούσω λόγια πού προξενοῦν
ἀγαλλίαση καὶ εὐφροσύνη· θά αισθανθοῦν ἀγαλλίαση
τά ταπεινωμένα ὀστά μου.

Ἀπόστρεψε (γύρισε) τό πρόσωπό σου ἀπό τίς
ἀμαρτίες μου, καὶ σβῆσε ἐντελῶς ὄλες τίς ἀνομίες μου.

Καρδιά καθαρὴ ἐγκατάστησε μέσα μου, ὦ Θεέ, καὶ
ἐγκαινίασε στά κατάβαθά μου πνεῦμα μέ ὀρθό φρόνημα.

Μὴ μέ ἀπορρίψεις ἀπὸ τό πρόσωπό σου, καὶ μὴν
ἀφαιρέσεις ἀπό μένα τό Πνεῦμα σου τό Ἄγιο.

Δῶσε μου τὴν ἀγαλλίαση γιά τὴ σωτηρία, πού
προέρχεται ἀπό σένα, καὶ στήριξέ με μέ πνεῦμα
αὐτοκυριαρχίας .

Ἔτσι θά διδάξω τό νόμο σου σέ πολλούς παρανό-
μους, ὥστε νά ἐπιστρέψουν σ' ἐσένα πολλοὶ ἀσεβεῖς.

Ἀπάλλαξέ με, Θεέ μου, Θεέ Σωτήρα μου, ἀπὸ τὴν
ἐνοχὴ τῶν αἱμάτων, (πού χύθηκαν ἐξ αἰτίας μου)· τότε ἡ
γλῶσσα μου θά διαλαλεῖ μέ ἀγαλλίαση τὴν ἀγαθὴ δι-
καιοσύνη σου.

Κύριε, θά ἀνοίξεις τὰ χεῖλη μου, καὶ τό στόμα μου θά
διαλαλεῖ τόν ὕμνο σου.

Διότι, ἂν ἠθελες θυσία, εὐχαρίστως θά τὴν προσέφε-
ρα, Ἐσύ ὄμως δέν μένεις εὐχαριστημένος μέ
ὀλοκαυτώματα (θυσία πού καίεται ὄλο τό ζῶο).

Θυσία εὐάρεστη στό Θεό εἶναι ἡ ψυχὴ ἡ συντετριμ-

καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν Τριωδίου.

Ωιδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός.

«Τῶ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θεῖω αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίω ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ἡ ἀπόρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστὸς αὐτὸς ἐστὶ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς οὐχ ἀρπαγμὸν, εἶναι ἠγησάμενος, ἐν τῶ μορφοῦσθαι δούλον, δεικνύει τοῖς Μαθηταῖς· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν μορφήν ὁ Πλαστουργός, ἐκὼν περὶκείμαι, τῶ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, θεῖναι ἐμὴν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθὴς Θεότητι.

Καταβασία.

«Τῶ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,

μένη, καρδίᾳ συντετριμμένη καὶ ταπεινωμένη ὁ Θεὸς δὲ θά τὴν περιφρονήσει.

Δεῖξε, Κύριε, ἀγαθοσύνην στῆ Σιών μετὰ τὴν χάριν σου, καὶ ἅς ξαναχτισθοῦν τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

Τότε θὰ δεχθεῖς θυσία σύμφωνη μετὰ τὸ Νόμο σου, εὐχαριστήρια θυσία καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε θὰ μποροῦν νὰ ἀνεβάσουν ἐπάνω στό βωμό σου νεαροὺς ταύρους.

Κανόνας τοῦ Τριωδίου.

Ωιδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄς ψάλουμε στὸν Κύριο, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ θεῖκό του πρόσταγμα ἀποξήρανε τὴν φουρτουνιασμένη θάλασσα, καὶ καθοδήγησε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, νὰ περάσει πεζὸς μέσα ἀπ' αὐτὴν· διότι εἶναι ὑπερβολικὰ δοξασμένος.

Ἡ μυστηριώδης κάθοδος (συγκατάβαση) τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος δείχνει στοὺς Μαθητὲς του ὅτι δὲν θεωροῦσε τὴ Θεότητα του ὡς προϊόν ἀρπαγῆς, (τὸ ὁποῖο κινδύνευε νὰ χάσει), μετὰ τὸ νὰ λάβει τὴν ἀνθρώπινη φύση (τοῦ δούλου)· γιὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι ὑπερβολικὰ δοξασμένος.

Ἐγὼ ὁ Πλάστης ἦλθα νὰ ὑπηρετήσω αὐτόν, τοῦ ὁποῖου ντύθηκα τὴ μορφή (τὴν ἀνθρώπινη φύση), δηλαδή ἐγὼ ὁ πλούσιος στῆ Θεότητα, ἦλθα νὰ ὑπηρετήσω τὸν Ἀδάμ πού πτώχευσε. Ἦλθα Ἐγὼ ὁ ἀπαθὴς κατὰ τὴ Θεότητα νὰ θυσιάσω καὶ τὴ ζωὴ μου σὰν λύτρα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του (τοῦ ἀνθρώπου).

Καταβασία.

Ἄς ψάλουμε στὸν Κύριο, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ θεῖκό του

θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Μικρά Συναπτή.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρευτο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τῷ ὄδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν

πρόσταγμα ἀποξήρανε τὴν φουρτουνιασμένη θάλασσα, καὶ καθοδήγησε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, νὰ περάσει πεζός μέσα ἀπ' αὐτὴν· διότι εἶναι ὑπερβολικὰ δοξασμένος.

Μικρὴ Συναπτή.

Πάλι καὶ πάλι μὲ εἰρήνῃ ἅς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μὲ τὴν χάριν σου.

Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυνη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας Θεοτόκο (Μητέρα τοῦ Θεοῦ) καὶ παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους, ἅς ἀποθέσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὅλους τοὺς ἄλλους, καὶ ὁλόκληρη τὴν ζωὴν μας στό Χριστό, τό Θεό. Σ' ἐσένα, Κύριε.

Διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Βασιλιάς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτῆρας τῶν ψυχῶν μας, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε τὴν δόξα, στόν Πατέρα καὶ στόν Υἱόν καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ὁ Ἰακώβ θρηνοῦσε γιατί στερήθηκε τὸν Ἰωσήφ, κι ἐκεῖνος ὁ γενναῖος ἦταν ἀνεβασμένος σέ ἄρμα τιμώμενος ὡς βασιλιάς· Ἐπειδὴ δὲν ὑποδουλώθηκε τότε στίς ἡδονές τῆς Αἰγυπτίας (τῆς γυναίκας τοῦ Πετεφορῆ) ἀνταμοιβόταν μὲ δόξα ἀπὸ Ἐκεῖνον πού βλέπει (γνωρίζει) τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνταποδίδει στεφάνι ἄφθαρτο.

Οἶκος.

Στό θρῆνο (τοῦ Ἰακώβ) ἅς προσθέσουμε τό δικό μας

ὄδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν ἀοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον.

(Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Δευτέρα, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης Συκῆς.

Στίχοι. Εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὤφθη, Καὶ σιτοδότης, ὦ καλῶν θημωνία!

Ἐτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν Συκῆν.

Τὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριστός, Ἑβραίων, Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων, Ἀρᾶ ξηραίνει, ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Αἰζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος

θρηνο, καὶ ἄς χύσουμε δάκρυα μαζί μέ τόν Ἰακώβ κλαίοντας γιά τόν Ἰωσήφ τόν ἐνδοξο καὶ καθαρό στήν καρδιά, ὁ ὁποῖος ἔγινε βέβαια δούλος σωματικά, ἀλλά κρατοῦσε ἀδούλωτη (ἐλεύθερη) τὴν ψυχὴ του, καὶ ἔγινε ἄρχοντας ὅλης τῆς Αἰγύπτου. Διότι ὁ Θεός προσφέρει στοὺς δούλους του ἄφθαρτο στεφάνι.

Συναξάριο.

(Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Τριωδίου.

Τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Δευτέρα ἀφιερώνουμε στήν ἀνάμνηση τοῦ Ἰωσήφ τοῦ ὠραίου (σωματικά καὶ ψυχικά), καὶ τῆς Συκιάς πού καταράσθηκε ὁ Κύριος καὶ ξεράθηκε.

Στίχοι. Ἀφιερωμένοι στόν Πάγκαλο Ἰωσήφ.

Ὁ ἐγκρατῆς καὶ ἀγνός Ἰωσήφ φάνηκε δίκαιος κυρίαρχος (τῆς Αἰγύπτου), Καὶ χορηγός τροφῆς (στοὺς πεινασμένους)· Ὡ τί θημωνία (σωρός) καλῶν πραγμάτων!

Ἄλλοι στίχοι στήν ξηραμένη συκιά .

Παρομοιάζοντας ὁ Χριστός τὴ Συναγωγὴ τῶν Ἑβραίων μέ τὴ συκιά, ὅτι δηλαδή δέν θά ἔχει καρπούς πνευματικούς τὴν ξηραίνει μέ κατάρα· ἄς ἀποφύγουμε τὸ πάθημά της.

Μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ, Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησέ μας. Ἀμήν.

Ωιδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε (ἢ φωτιά) μπροστά στά ἀγνά σώματα τῶν εὐσεβῶν Νέων, πού ἦταν ντυμένα μέ τὴν ἴδια ἀγνότητα ὅπως ἡ ψυχὴ, καὶ ὑποχώρησε ἢ ἀκούραστη (ἀχόρταγη) φωτιά πού τροφοδοτήθηκε μέ ἀπεριορίστη καύσιμη ὕλη. Καὶ ἀφοῦ χαμήλωσε (ἔσβησε) ἢ πανίσχυρη φλόγα ψαλ-

ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἦμᾶς μου τότε Μαθητάς, πάντες γινώσκονται, εἰ τὰς ἐμᾶς ἐντολάς τηρήσετε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς Πάθος μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι, καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώθητε, καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν· οὐ κληρὸς γὰρ ἐμός, τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος· ὁ οὖν πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος· καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

«Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Αἰεζῶου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τιμιωτέρα.

λόταν (ἀπὸ τοὺς Νέους) ὕμνος πού παρέμεινε αἰώνιος. Τὸν Κύριο ὑμνεῖτε ὅλα τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

(Ὁ Σωτὴρας προχωρώντας πρὸς τὸ Πάθος του λέγει στοὺς φίλους του). Ὅλοι θὰ σᾶς ἀναγνωρίσουν Μαθητές μου τότε, ὅταν τηρήσετε τίς ἐντολές μου. Νά εἴσθε εἰρηνικοί μέ τόν ἑαυτό σας καὶ μέ ὅλους, καὶ ὑψωθεῖτε ταπεινοφρονώντας, καὶ ἀναγνωρίζοντάς με Κύριο ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψώνετε με σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Γιά σᾶς ἡ ἐξουσία ἐπὶ τῶν συνανθρώπων σας νά εἶναι ἀντίθετη ἀπὸ τὴ συνήθεια τῶν εἰδωλολατρῶν· διότι δέν εἶναι δική μου συνήθεια ἡ αὐθαιρεσία, ἀλλά τῶν τυράννων· ὅποιος λοιπὸν ἀπὸ σᾶς θέλει νά εἶναι πρῶτος, ἅς εἶναι ὁ πιό τελευταῖος ἀπὸ ὅλους· Καὶ ἀναγνωρίζοντάς με Κύριο ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψώνετε με σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Καταβασία.

Ἦμνοῦμε, δοξολογοῦμε καὶ προσκυνοῦμε τόν Κύριο.

Ἐφριξε (ἡ φωτιά) μπροστά στά ἀγνά σώματα τῶν εὐσεβῶν Νέων, πού ἦταν ντυμένα μέ τὴν ἴδια ἀγνότητα ὅπως ἡ ψυχὴ, καὶ ὑποχώρησε ἡ ἀκούραστη (ἀχόρταγη) φωτιά πού τροφοδοτήθηκε μέ ἀπεριορίστη καύσιμη ὕλη. Καὶ ἀφοῦ χαμήλωσε (ἔσβησε) ἡ πανίσχυρη φλόγα, ψαλλόταν (ἀπὸ τοὺς Νέους) ὕμνος πού παρέμεινε αἰώνιος. Τὸν Κύριο ὑμνεῖτε ὅλα τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τιμιωτέρα.

<p>Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν. Ὡιδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός. «Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων· ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνωμεν».</p> <p>Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπώσαμενοι, ἐπάξιον τῆς θείας Βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις προέφης, ἢ πάντων σοφία, ἐν ἧ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.</p> <p>Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ Μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλά, ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς· Ἐμὸν ὄπερ πίνω, πῖετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.</p> <p>Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν,</p>		<p>Τὴν Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός ἅς τὴν ἐξυψώσουμε τιμώντας τὴν μέ ὕμνους. Ὡιδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός. Δόξασες πολὺ, Χριστέ, τὴ Θεοτόκο πού σέ γέννησε, ἀπὸ τὴν ὁ ποία ἐσύ ὁ Πλάστης μας ντύθηκες σῶμα ὁμοιο μέ τό δικό μας, τό ὁποῖο εἶναι λυτρωτικό γιά τά δικά μας ἁμαρτήματα· αὐτὴν μακαρίζοντας ὅλες οἱ γενιές σέ δοξάζουμε μέ μεγάλη δόξα.</p> <p>Ἀφοῦ ἀπομακρύνετε κάθε μολυσμό πού προκαλοῦν τά πάθη, ἀποκτῆστε γνώμη φρόνιμη, ἀντάξια τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, εἶπες προκαταβολικά στοὺς Ἀποστόλους σου, Ἐσύ ἡ ἀπόλυτη σοφία, μέ τὴν ὁποία γνώμη θά δοξασθεῖτε, καί θά λάμψετε περισσότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο.</p> <p>Ἔχοντας τά μάτια σας στραμμένα σ' ἐμένα, εἶπες, Κύριε, στοὺς δικούς σου Μαθητές, μὴν περιφανεύεσθε, ἀλλὰ συμπορευθεῖτε (πλησιάστε) μέ τούς ταπεινούς· Πιεῖτε τό δικό μου ποτήριον τοῦ πάθους, τό ὁποῖο πίνω κι ἐγώ, διότι στή Βασιλείᾳ τοῦ πατέρα μου, θά δοξασθεῖτε μαζί μ' ἐμένα.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. Πάλι καὶ πάλι μέ εἰρήνη ἅς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.</p> <p>Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μέ τὴν χάρη σου.</p> <p>Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυντη, ὑπερευλογημένη, ἐνδοξη Κυρία μας Θεοτόκο (Μητέρα τοῦ Θεοῦ) καὶ παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὅλους τοὺς ἁγίους, ἅς ἀποθέσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὅλους τοὺς ἄλλους, καὶ ὁλόκληρη τὴ ζωὴ μας</p>
--	--	--

<p>Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐξαποστειλάριον. Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (Ἐκ γ'). Αἶνοι. Στίχοι. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. (Τὸ αὐτό). Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (Τὸ αὐτό).</p>		<p>στὸν Χριστό, τὸν Θεό. Σ' ἐσένα, Κύριε. Διότι ἐσένα δοξολογοῦν ὅλες οἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπουν (προσφέρουν) τὴν δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐξαποστειλάριον. Βλέπω, Σωτήρα, τὸ Νυμφικὸ θάλαμό σου στολισμένο, καὶ δὲν ἔχω κατάλληλο ἔνδυμα γιὰ νὰ μπῶ μέσα σ' αὐτόν, Ἐσύ πού δίνεις τό φῶς, κάνε ὀλόφωτη τὴ στολὴ τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσε με. (Ἐκ γ'). Αἶνοι. Στίχοι. Κάθε πλάσμα πού ἀναπνέει, ἄς δοξάσει τὸν Κύριο. Ὑμνεῖτε τὸν Κύριο οἱ Ἄγγελοι ἀπὸ τὸν οὐρανό. Ὑμνεῖτε τον ἐκεῖ ψηλά, Σ' ἐσένα πρέπει ὕμνος, στό Θεό. Ὑμνεῖτε τον ὅλοι οἱ Ἄγγελοί του. Ὑμνεῖτε τον ὅλες οἱ οὐράνιες Δυνάμεις του, σ' ἐσένα πρέπει ὕμνος, στὸν Θεό. Ὑμνεῖτε τον γιὰ τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας του· Ὑμνεῖτε τον σύμφωνα μέ τό πλήθος τοῦ μεγαλείου του. Ὑμνεῖτε τον μέ τὸν ἦχο τῆς σάλπιγγας· Ὑμνεῖτε τον μέ ψαλτήρι (ἔγχορδο ὄργανο) καὶ κιθάρα. (Τὸ ἴδιο). Ὑμνεῖτε τον μέ τύμπανα καὶ ἱερούς χορούς· Ὑμνεῖτε τον μέ χορδές καὶ ὄργανα. Ὑμνεῖτε τον μέ ἠχηρά κύμβαλα (τά χάλκινα πιάτα τῆς μουσικῆς)· Ὑμνεῖτε τον μέ κύμβαλα πού προκαλοῦν πάταγο· Κάθε πλάσμα πού ἀναπνέει ἄς ὕμνεϊ τὸν Κύριο.</p>
---	--	---

<p>Τροπάρια. Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ: Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζησωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν· ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.</p> <p>Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαχνία, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτία, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν ... (Τὸ αὐτό).</p> <p>Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς ἰδίους στηριζόντων Μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι Προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν· ἰδοὺ γὰρ</p>		<p>Τροπάρια. Καθὼς ἐρχόταν ὁ Κύριος πρὸς τὸ θεληματικὸ Πάθος, ἔλεγε πρὸς τοὺς Ἀποστόλους στό δρόμο: Νά, ἀνεβαίνουμε στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ θά παραδοθεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πού ἐγινε ἄνθρωπος, ὅπως ἔχει γραφεῖ γι' αὐτόν. Ἐλάτε λοιπόν καὶ ἐμεῖς μέ καθαρμένες (μέ καθαρές) τίς διάνοιες, ἅς πορευθοῦμε μαζί του, καὶ ἅς σταυρωθοῦμε μαζί του, καὶ ἅς νεκρωθοῦμε γιὰ χάρι του ἀπὸ τίς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, ὥστε καὶ νά ζήσουμε μαζί του καὶ νά ἀκούσουμε νά φωνάζει αὐτός· Δέν ἀνεβαίνω πλέον στήν ἐπίγεια Ἱερουσαλήμ, γιὰ νά πάθω· ἀλλὰ ἀνεβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ, Πατέρα σας, καὶ Θεό μου, καὶ Θεό σας, καὶ σᾶς ἀνυψῶνω μαζί μου στήν ἄνω (στήν οὐράνια) Ἱερουσαλήμ, στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.</p> <p>Ἐχοντας φθάσει, πιστοί, στό σωτήριο Πάθος τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἅς δοξάσουμε τὴν ἀνέκφραστη μακροθυμία του (τὴν μεγαλοψυχία του), ὥστε μέ τὴ δική του εὐσπλαχνία νά ἀναστήσει μαζί του καὶ ἐμᾶς, πού νεκρωθήκαμε ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν ... (Τὸ ἴδιο).</p> <p>Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος σου, στηρίζοντας τοὺς μαθητὲς σου ἔλεγες παίρνοντάς τους ἰδιαίτερος. Πῶς λησμονεῖτε τὰ λόγια μου, τὰ ὁποῖα σᾶς εἶπα παλαιά, ὅτι δέν εἶναι γραμμένο γιὰ κανένα Προφήτη νά πεθάνει ἀλλοῦ, παρά στήν Ἱερουσαλήμ; Τώρα λοιπόν ἐφθασε ὁ καιρὸς, πού σᾶς εἶπα· Διότι νά, παραδίδομαι σέ χέρια ἀμαρτωλῶν, γιὰ νά ἐμπαιχθῶ (νά ἐξευτελισθῶ). Αὐτοί οἱ</p>
---	--	--

παραδίδομαι, ἀμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῶ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιῶνται ὡς νεκρόν· ὅμως θαρσεῖτε· τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καὶ ζωῆν τὴν αἰώνιον.

Μικρά Δοξολογία. (Χῦμα).

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ

ἄνθρωποι ἀφοῦ μέ καρφώσουν ἐπάνω σέ Σταυρό καὶ ἀφοῦ μέ παραδώσουν σέ τάφο, ὡς νεκρό θά μέ θεωρήσουν ἀκάθαρο (μολυσμένο)· Ὅμως ἔχετε θάρρος· Διότι σέ τρεῖς ἡμέρες ἀναστήνομαι μέ ἀποτέλεσμα τὴν ἀγαλλίαση τῶν πιστῶν καὶ τὴν αἰώνια ζωῆ.

Μικρὴ Δοξολογία. (Χῦμα).

Σ' ἐσένα πρέπει δόξα, Κύριε καὶ Θεέ μας, καὶ σ' ἐσένα προσφέρουμε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, καὶ στὴ γῆ νά ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη, στοὺς ἀνθρώπους νά ἔλθῃ ἡ θεία χάρη.

Σέ ὕμνοῦμε, σέ εὐλογοῦμε, σέ προσκυνοῦμε, σέ δοξολογοῦμε, σέ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ μεγάλη σου δόξα.

Κύριε Βασιλιά, ἐπουράνιε Θεέ, Πατέρα Παντοκράτορα, Κύριε Υἱὲ Μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Ἅγιο Πνεῦμα.

Κύριε Θεέ μας, πού εἶσαι ὁ Ἄμνος (τό θυσιαζόμενο ἀρνί) τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, πού σηκώνεις στοὺς ὦμους σου τὴν ἀμαρτία τοῦ κόσμου, ἐλέησέ μας, Ἐσύ πού σηκώνεις τίς ἀμαρτίες τοῦ κόσμου.

Δέξου τὴν ἰκεσία μας Ἐσύ πού κάθῃσαι στὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλέησέ μας.

Διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος Ἅγιος. Ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος Κύριος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός· (Τὰ ὁμολογοῦμε ὅλα αὐτὰ) πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Ἀμήν.

αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

Κάθε μέρα θά σέ ὑμνῶ, καὶ θά δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου παντοτεινά καὶ στόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, ἔγινες καταφύγιο γιὰ μᾶς ἀπὸ γενιά σέ γενιά. Γι' αὐτό κι ἐγὼ λέγω· Κύριε, ἐλέησέ με, θεράπευσε τὴν ψυχὴ μου πού ἀσθενεῖ, γιατί ἀμάρτησα ἀπέναντί σου.

Κύριε, σ' ἐσένα καταφεύγω, δίδαξέ με, νά κάνω τὸ θέλημά σου, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μου.

Διότι κοντά σ' ἐσένα ὑπάρχει πηγὴ ζωῆς, μέ τὸ δικό σου φωτισμό θά δοῦμε τὸ πνευματικό φῶς.

Δῶσε παράταση στήν προσφορὰ τοῦ ἐλέους σου, σ' αὐτούς πού σέ ἀναγνωρίζουν.

Καταξίωσέ μας, Κύριε, αὐτὴ τὴν ἡμέρα νά φυλαχθοῦμε ἀναμάρτητοι.

Εἶσαι ἄξιος νά σέ ὑμνοῦν, Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων μας, καὶ εἶναι ἀξιέπαινο καὶ δοξασμένο τὸ ὄνομά σου στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἄς γίνει, Κύριε, τὸ ἔλεός σου σ' ἐμᾶς, ὅπως ἀκριβῶς ἐλπίζουμε σ' ἐσένα.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Κύριε, δίδαξέ με τὰ δικαιώματά σου (τίς ἐντολές σου).

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Δέσποτα, δός μου σύνεση μέ τὰ δικαιώματά σου.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Ἄγιε, φώτισέ με μέ τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἶναι αἰώνιο, μὴ παραβλέψεις ἐμᾶς, πού εἴμαστε ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Σ' ἐσένα πρέπει ἔπαινος, σ' ἐσένα πρέπει ὕμνος, σ' ἐσένα πρέπει δόξα, στόν Πατέρα καὶ στόν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν

αιώνων. Ἀμήν.
 Πληρωτικά.
 Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Κύριε, ἐλέησον.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.
 Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς

αιώνων. Ἀμήν.
 Πληρωτικά
 Ἄς συμπληρώσουμε τὴν πρωϊνὴ δέησή μας στὸν Κύριο. Κύριε, ἐλέησον.
 Βοήθησέ μας, σῶσε μας, ἐλέησέ μας καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μέ τῇ χάρι σου.
 Ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα νά τῇ ζητήσουμε ἀπὸ τό Θεό τελεία, ἀγία, εἰρηνική καὶ ἀναμάρτητη.
 Παράσχου, Κύριε: (Δός μας αὐτό πού ζητοῦμε, Κύριε).
 Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγό, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τόν Κύριο.

 Συγγνώμη καὶ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν παραλείψεών μας, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τόν Κύριο.

 Τά καλὰ καὶ πνευματικά συμφέροντα γιά τίς ψυχές μας, καὶ εἰρήνη γιά τόν κόσμο, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τόν Κύριο.
 Τόν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς μας μέ εἰρήνη καὶ μετάνοια νά ἐκπληρώσουμε, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τόν Κύριο.

 Χριστιανὰ τά τέλη τῆς ζωῆς μας, χωρὶς πόνους, χωρὶς ἐξευτελισμό, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία μπροστά στό φοβερό δικαστικό βῆμα τοῦ Χριστοῦ, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τόν Κύριο.
 Ἄφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυπτη, ὑπερευλογημένη, ἐνδοξη Κυρία μας, τῇ Θεοτόκο, καὶ παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὅλους τούς ἁγίους, ἄς ἐμπιστευθοῦμε τούς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοὶ Κύριε.
Εὐχὴ Κεφαλοκλισίας. (Μυστικῶς).
Ἐκφώνησις.
Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἀπόστιχα. Στίχοι.
Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθεῖημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατευθύνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν

ὅλους τοὺς ἄλλους, καὶ ὁλόκληρη τὴν ζωὴν μας, στοῦ Χριστοῦ,
τό Θεοῦ μας. Σοὶ, Κύριε: Σ' ἐσένα, Κύριε.
Διότι εἶσαι Θεὸς ἐλεήμων, εὐσπλαχνος καὶ φιλόαν-
θρωπος, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε τὴν δόξα, στὸν Πατέ-
ρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στοῦ Ἁγίου Πνεύμα, τώρα καὶ πάντοτε
καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἰρήνη ἅς εἶναι σέ ὅλους.
Καὶ στοῦ πνεύμα σου.
Ἄς ὑποκλίνουμε τὰ κεφάλια μας στὸν Κύριο.
Σ' ἐσένα, Κύριε.
Εὐχὴ Κεφαλοκλισίας. (Μυστικά).
Ἐκφώνησις.
Διότι εἶναι δικό σου τό νά μᾶς ἐλεεῖς καὶ νά μᾶς σώ-
ζεις, Θεέ μας, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε (προσφέρουμε)
τὴν δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στοῦ Ἁγίου Πνεύμα,
καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἀπόστιχα. Στίχοι.
Στίχ. α'. Εὐαρεστήθηκες νά γεμίσουμε γρήγορα, Κύ-
ριε, ἀπό τό ἐλεός σου, ἅς σκιρτήσουμε ἀπό χαρά καὶ
ἀγαλλίαση ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας. Εἶθε νά
εὐφρανθοῦμε γιὰ ἐκεῖνες τίς ἡμέρες πού μᾶς ταπείνωσες,
γιὰ τὰ ἔτη πού δοκιμάσαμε θλίψεις· κοίταξε μέ συμπά-
θεια τοὺς δούλους σου τοὺς Ἰσραηλῆτες· δές τὰ ἔργα σου
πού ἔκανες γι' αὐτούς, καὶ ὁδήγησε τοὺς ἀπογόνους τοῦ
Ἰακώβ σέ δρόμους σωτηρίας.
Στίχ. β'. Καὶ ἅς εἶναι ἡ λαμπρὴ συμπάθειά σου, τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ μας ἐπάνω μας, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
μας κατευθύνωσέ τα γιὰ τό καλό μας, καὶ τὴν ἐργασία τῶν

χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τροπάρια.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκούσα ἢ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἠτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμῆν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἀμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν· ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν τοὺς οἰκείους παιδεύων Μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων· οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἑμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω· ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος· καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν, τῶν βοῶντων μοι· Δόξα σοι.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δευτέραν Εὐὰν τὴν Αἰγυπτίαν, εὐρῶν ὁ

χειρῶν μας κατευόδωσέ την.

Τροπάρια.

Κύριε, ἡ μητέρα τῶν γιῶν τοῦ Ζεβεδαίου (ἡ Σαλώμη) μὴ μπορώντας νὰ κατανοήσῃ τὸ ἀνέκφραστο μυστήριο τῆς οἰκονομίας σου (γιά τὴ σωτηρία μας), σοῦ ζητοῦσε νὰ δωρήσῃς στὰ τέκνα τῆς τιμῆ πρόσκαιρης βασιλείας (ὅπως νόμιζε)· ἀλλὰ ἀντὶ αὐτῆς προειδοποίησες τοὺς φίλους σου, ὅτι θὰ πιοῦν ποτήριον θανάτου, τὸ ὅποιο ποτήριον ἔλεγες ὅτι θὰ πιεῖς ὁ ἴδιος πρὶν ἀπ' αὐτούς, καὶ ὅτι θὰ εἶναι τὸ μέσον γιά τὴν κάθαρση ἀπὸ τίς ἀμαρτίες. Γι' αὐτὸ κραυγάζουμε σ' ἐσένα· Ἐσύ πού εἶσαι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, δόξα σ' ἐσένα.

Κύριε, διδάσκοντας τοὺς Μαθητές σου νὰ ἔχουν τελειότατα φρονήματα τοὺς ἔλεγες νὰ μὴ μοιάζουν μέ τοὺς εἰδωλολάτρεις στό νὰ καταπιέζουν τοὺς ἀδυνάτους· διότι δέν πρέπει νὰ συμβαίνει ἔτσι σ' ἐσᾶς τοὺς δικούς μου Μαθητές διότι μέ τὴ θέλησή μου ἔγινα φτωχός· ὁπρῶτος λοιπόν ἀπὸ σᾶς ἄς εἶναι ὑπηρέτης ὄλων, ὁ ἄρχοντας ἄς εἶναι ὡς ὑποτακτικός, καὶ αὐτὸς πού ἔλαβε τὴν πρώτη θέση, ἄς εἶναι ὅπως ὁ τελευταῖος· διότι ἦλθα ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ ὑπηρετήσω τὸν Ἀδὰμ πού ἐπτώχευσε, καὶ νὰ θυσιασθῶ γιά πολλούς οἱ ὅποιοι κραυγάζουν σ' ἐμένα· Κύριε, δόξα σ' ἐσένα.

Ἀδελφοί, φοβούμενοι τὴν τιμωρία τῆς συκιάς πού ξεράθηκε καὶ ἔμεινε ἀκαρπη, ἄς παρουσιάσουμε καρπούς ἀξίους τῆς μετάνοιας στό Χριστό, πού προσφέρει σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Βρίσκοντας ὁ διάβολος δευτέρη Εὐὰ τὴν Αἰγυπτία (τὴ

δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείας, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον. (Σελίς 1).

Κοντάκιον.

«Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...». (Σελίς 26).

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πρᾶννον, τὸν κόσμον εἰρηνεύσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ

γυναῖκα τοῦ Πετεφρῆ) μὲ κολακευτικά λόγια προσπαθοῦσε ἐπίμονα νὰ ὑποτάξει (νὰ παρασύρει) τὸν Ἰωσήφ, ἀλλὰ αὐτὸς ἐγκαταλίποντας τὸ χιτῶνα τοῦ ἀπέφυγε τὴν ἁμαρτία τῆς μοιχείας, καὶ ἐνῶ ἦταν γυμνὸς δέν αἰσθανόταν ντροπὴ, ὅπως ὁ Πρωτόπλαστος πρὶν ἀπὸ τὴν παρακοή· μὲ τίς ἱκεσίες ἐκείνου, Χριστέ ἐλέησέ μας.

Εἶναι ὠραῖο νὰ δοξολογῶ τὸν Κύριο καὶ νὰ ψάλλω πρὸς τιμὴν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, νὰ ἀναγγέλλω τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κάθε νύχτα.

Τρισάγιον. (Σελίδα 1).

Κοντάκιον.

«Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...». (Σελίδα 26).

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἐσένα, πού εἶσαι τιμιώτερη ἀπὸ τὰ Χερουβίμ καὶ ἀσύγκριτα ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, πού γέννησες χωρὶς νὰ φθαρεῖς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀληθινὴ Θεοτόκο, ἐσένα μεγαλύνουμε.

Στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλόγησέ μας, πάτερ.

(Ἄς εὐλογήσει) ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς μας, πού εἶναι ἄξιος δοξολογίας πάντα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλιά, στερέωσε τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς μας· στήριξε τὴν Πίστη· καταπράυνε τὰ ἔθνη· εἰρηνεύσε τὸν κόσμον· τὴν ἁγία Ἐκκλησία καὶ τὴν πόλιν αὐτὴ φύλαξέ την καλά· τοὺς πατέρες καὶ ἀδελφοὺς μας, πού ἔχουν φύγει προηγουμένως (ἀπὸ τὴ ζωὴ) κατάταξέ τους σὲ κατοικίες Δικαίων· καὶ ἡμᾶς παράλαβέ μας μὲ μετάνοια καὶ

ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εὐχή τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα
ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας
μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ύπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισέ μοι τῷ σῶ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, διὰ
τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ

ἐξομολόγησις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εὐχή τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, πε-
ριέργειας, ἀρχομανίας καὶ φλυαρίας μή μοῦ δώσεις.

Ἀντίθετα, χάρισε σ' ἐμένα τό δούλο σου πνεῦμα συ-
νέσεως, ταπεινοφροσύνης, ύπομονῆς καὶ ἀγάπης.

Ναί Κύριε Βασιλιά, δώρισέ μου νά βλέπω τά δικά μου
σφάλματα, καὶ νά μὴ κατακρίνω τόν ἀδελφό μου· διότι
εἶσαι ἄξιος δοξολογίας στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυση.

Δόξα σ' ἐσένα, Θεέ μας, πού εἶσαι ἡ ἐλπίδα μας, δόξα
σ' ἐσένα. Ἐρχόμενος ὁ Κύριος πρὸς τό θεληματικὸ Πάθος
γιὰ τὴ σωτηρία μας, ὁ Χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς μας, μέ
τίς πρεσβεῖες τῆς καθαρῶτατης καὶ ἀμόλυντης ἁγίας
Μητέρας του, μέ τὴ δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, πού δίνει
ζωή, μέ τίς προστασίες τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμε-
ων τῶν ἁσωμάτων, μέ τίς ίκεσίες τοῦ τιμίου ἐνδόξου
Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ φημισμένων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων (μέ ὠραῖες νίκες) μαρτύρων, τῶν
ὁσίων (ἀσκητῶν) καὶ θεοφόρων (πού φέρουν τό Θεὸ μέσα
τους) Πατέρων μας, τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων
(προγόνων τοῦ Χριστοῦ) Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου
(τῆς ἡμέρας), τοῦ ὁποίου τὴ μνήμη ἐορτάζουμε, καὶ ὄλων
τῶν ἁγίων, νά μᾶς ἐλεήσει καὶ νά μᾶς σῶσει ὡς ἀγαθὸς

φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Μέ τις εὐχές τῶν ἁγίων Πατέρων μας, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, Θεέ μας, ἐλέησε καὶ σῶσε μας. Ἀμήν.

